

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056371520/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

været en dejlig Dag! Og hvor din Moder var kær! — Hun sagde, hun var saa glad, at du holdt dig til saa net en ung Pige — af saa pæn Familie — som mig. Hun kunde slet ingenting se paa mig. Og hun behandlede mig, som min egen Moder aldrig har behandlet mig. Og alligevel sad jeg og tænkte paa Middagsbordet hjemme. Dengang jeg ingenting havde at skamme mig over, men kun Grund til at beklage mig, fordi jeg havde det for godt. Og jeg følte saadan en Lyst til at gøre alt godt igen og begynde forfra, men nu er det hele for sent, og det har altid været for sent — «

Hun hulkede, og Nanna klappede hendes vaade Kinder.

Saa skød hendes Øjne pludselig Lyn.

»Trane, flere Bønner, hører De! Jeg vil have hele Kræmmerhuset.«

»Kære lille Frøken, det gaar vist ikke an — det er skadeligt at spise saa mange.«

»Jeg vil, jeg vil!« kommanderede Josefa og daskede i Dynen med begge Hænder.

Madam Trane gav hende to Skefulde og listede af igen med Kræmmerhuset.

»Aa, du kære gamle Traneben, du er ogsaa saa god og øm for mig. Og du er saa ærlig, du er Ærligheden selv. Trane maatte betale Drosken for mig, jeg havde ikke en Skilling. Jo, der ligger